

SZILVESZTER GABRIELLA

Annyi komoly húsvéti poszt volt már,
most egy kis játékos, de mégis komoly
fejtegetésem egy húsvéti locsolóversről.
Valójában beavatási versike.

"Jó reggelt, jó reggelt, kedves liliomszál,
Megöntözlek rózsavízzel, hogy ne
hervadozzál.

Kerek erdön jártam,
piros tojást láttam,
bárány húzta rengő kocsin,
mindjárt odaszálltam.
Nesze, hát, rózsavíz,
gyöngyöm, gyöngyvirágom,
hol a tojás, piros tojás?
Tarisznyámba várom."

"Jó reggelt, jó reggelt" - ez egy
napkezdeti üdvözlési forma, az éjszaka
sötétsége után új napra, új létre virrad a
világ.

Kit köszönt a vers? A kedves
liliomszál. A liliomszál a tiszta lélek
szimbóluma. Ki köszönti a lelket?
Valószínűleg a szellem.

"Megöntözlek rózsavízzel" - a rózsza a
szív-csakra jelképe, a rózsavíz a szív
erőtől áthatott éteritás, de lehet maga vér
is, és így egyben utalás Krisztus kiömlő
vérére.

"hogy ne hervadozzál" - hogy új
életerőkkel kapcsolódjon a lélek

"Kerek erdön jártam" - a mesékben
általában a beavatás, misztikus
események helyszíne

"piros tojást láttam" - a tojás a világ
teljességének szimbóluma, általában
fehér színű. A piros tojás a Megváltó

véréből áthatott mindenség szimbóluma.

És valóban,

"bárány húzta rengő kocsin" - a bárány
Krisztus, a rengő kocsi a kereszt, amit
cipel

"mindjárt odaszálltam" - ez az esemény
meghívó minden ember szellemének

"Nesze, hát rózsavíz" - lásd fentebb

"gyöngyöm, gyöngyvirágom" - az éteri
szív csírája a szív-csakrában

"hol a tojás, piros tojás?" - szeretné
megérteni a megváltást

„tarisznyámba várom” – a tarisznya a
fizikai testben szerzett tapasztataink
szimbóluma, ebben visszük az
elemózsiát, ide szeretnénk a megváltás
misztériumát felvenni, mint emberi
létünk örök útravalóját.

Pipicz Annamária munkája